

Forhandling**Freddy Dam (V):**

Det foreliggende lovforslag går ud på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagere i tilfælde af arbejdsgivers insolvens.

I forslaget er der to væsentlige nyheder: For det første at Lønmodtagernes Garantifond efter den 7. oktober 2005 også dækker lønkrav under betalingsstandsning i modsætning til tidligere, hvor det kun skete ved virksomhedens endelige ophør; for det andet at Lønmodtagernes Garantifond dækker krav fra arbejdstagere, som er ansat hos virksomheder i andre EU-lande, men sædvanligvis er beskæftiget i Danmark.

Dækningsadgangen er i betalingsstandsningssituationen noget mere begrænset end i tilfælde af virksomhedens endelige ophør, idet der maksimalt dækkes nettoløn m.v. i 3 måneder og højst 55.000 kr. inden for 18 måneder.

Dækningen af arbejdstagere ansat i udenlandske virksomheder bryder principielt med forsikringstanken om, at kun de, der bidrager til en ordning, skal kunne nyde godt af den. Men da udgiften pr. medarbejder efter det oplyste er beskeden set i forhold til interessen i medarbejdernes beskyttelse og tryghed, må fravigelsen være til at leve med.

Da forslagets indhold ikke rækker ud over direktivets indhold, og da det må antages at medvirke til at sikre bedre mulighed for redning af nødstedte virksomheder, meddeler Venstre gerne sin støtte.

Ole Vagn Christensen (S):

Da vores ordfører, hr. Carsten Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Dette lovforslag er implementering af et EF-direktiv, og der er som sædvanlig tilstræbt en minimumsimplementering, og forslaget får derfor en begrænset virkning på store dele af arbejdsmarkedet. Men det må, som der står i direktivet, under ingen omstændigheder tjene som begrundelse for en forringelse i medlemsstaterne. Det er vi meget opmærksomme på, og noget af det, vi vil koncentrere os om under udvalgsbehandlingen, er derfor hele spørgsmålet om retssikkerheden.

Jeg skal på hr. Carsten Hansens vegne gøre en række bemærkninger om de punkter, vi mener der skal sættes fokus på under udvalgsbehandlingen.

Vi havde gerne set, at dette forslag havde styrket lønmodtagernes retsstilling. Dette er imidlertid ikke tilfældet på det organiserede arbejdsmarked, og vi vil derfor arbejde for, at sagsbehandlingen i LG som følge af dette forslag bliver væsentlig kortere, end den er i dag. De i lovforslaget lovede frister for udbetaling på ned til 1 uge ser lovende ud.

Det er vigtigt for os at fastslå, at den model, der vælges for udbetaling af midler til lønmodtageren, skal sikre, at sagsbehandlingen i tilfælde af betalingsstandsning bliver så kort som muligt. Det bør ikke være tilsynet, der skal godkende udbetalingerne, og samtidig må udbetalingerne ikke komme til at ske gennem arbejdsgiveren, så de dermed kan få karakter af driftstilskud. Vi vil være meget opmærksomme på, hvilken model ministeren vælger for at sikre disse overordnede hensyn, og det vigtige for os er, at lønmodtagerne får deres penge så hurtigt som muligt i betalingsstandsningssituationen. Det skylder vi dem i den situation, de står i.

Vi er tilfredse med den udvidede dækning og beskyttelse af lønmodtagerne. Der skal først ske en garantistillelse fra virksomhedens side efter 3 måneders udbetaling af løn i LG, det giver en lille smule bedre beskyttelse af lønmodtageren og ser ud til at kunne få en gunstig effekt for de konkurstruede virksomheder.

Vi er meget i tvivl om, hvorvidt den eksisterende retstilstand for lønmodtagerne er forenelig med direktivets sociale sigte. Når lønmodtagere i dag opsiges og fritstilles før og under en betalingsstandsning, har det den konsekvens, at de ikke får dækket deres løn og tilgodehavende, og det er bestemt ikke tilfredsstillende. Vi har noteret os, at ministeren vil overveje denne problemstilling og vende tilbage til spørgsmålet, og vi vil følge det meget nøje under udvalgsarbejdet, idet vi ikke mener, der bør skelnes mellem, om den manglende udbetaling af løn ligger før eller efter betalingsstandsningen.

Vi er også blevet opmærksomme på, at der i den transnationale situation er en række problemer. Først og fremmest burde det klart fremgå af lovforslaget, at LG er forpligtet til at dække lønkravet, hvis en lønmodtager, der sædvanligvis udfører sit arbejde i Danmark, kommer ud for en betalingsstandsning. Her burde LG dække tilgodehavendet, hvis der ikke er en anden form